

БОЖИЕТО НАМЕРЕНИЕ ЗА ТОЗИ СРЕДНОЩЕН ЧАС

Дейвид Уилкерсън
1 Януари 1984

Този, който има уши да чуе, нека чуе какво казва Духа на църквата. „Защо си тук? Какво точно е Божието намерение за теб в този кризисен момент? Знаеш ли какво очаква Бог от църквата Си в тези времена? Каква е Божията голяма цел?“

Колко тъжно е, че толкова малко хора днес могат да отговорят на тези въпроси. Днес има само остатък, който разбира Божията цел за Неговите деца в последното време. По-голямата част от служителите днес надуват тропети, които издават неясен звук. Неувереността на амвона е разпростряла облак от неувереност над събранието. Множества християни, които заявяват, че служат на могъщ Господ, живеят в робство и отчаяние. Има толкова много разрушения! Наблягането върху различни доктринални въпроси от страна на евангелизатори и учители само прави нещата още по-объркващи. Много гладни души питат: „Кой е прав? Каква е Божията цел за днешния ден? Какво е намерението Му за този нощен час? Чудесата ли? Гоненето на демони ли? Ученичеството? Растежа на църквата?“

Вярвам, че Бог има едно велико намерение за хората си от Кръста насам. То няма да се промени, докато Христос се върне в слава. Божието намерение има общо със тайната на Евангелието, разкрита първо на апостол Павел. Тя повече не е тайна.

Павел каза: „... по откровение ми стана известна тайната... която в други поколения не биде известна на човешкия род, както сега чрез Духа се откри... да осветлявам всичките в наредбата относно тайната, която от векове е била скрита...“ (Ефесяни 3:3-9)

Разкритата тайна е просто това: Христовото тяло е все още тука, на земята!

Само главата е в небето; останалата част от тялото Му е точно тук, на земята. Ние, които Го обичаме и Му служим, сме Неговото тяло. Ние сме видимата част, тази, която хората виждат от Христос на земята.

„Понеже сме части на Неговото тяло [от Неговата плът и от Неговите кости].“ (Ефесяни 5:30)

„И глава на тялото, то ест, на църквата, е Той“ (Колосяни 1:18)

Цялото Божие намерение за последните времена може да бъде събрано в едно изречение: След като сме Христовото тяло на земята, Божието намерение е всеки член да стане пълно отражение на Христос!

Бог иска ние да отразяваме толкова добре Христовата пълнота, че всеки грешник по лицето на земята да може да види в нас Господ Исус Христос, като че Той още веднъж ходи тук в плът. Ние трябва да усвоим толкова много от Неговата пълнота, слава, завършеност, че света да види у нас надеждата и отговора на своите нужди.

Не е достатъчно да познаваме Христос. Трябва да бъдем пълно отражение на онова, което е Той! Трябва да погледнем във всичко, което казваме и правим и да се запитаем: "Това изразява ли истинския Христос? Това ли бих искал някой грешник да види от Него чрез мен?" Христос, във физическото си тяло, би ли влязъл в порнографски киносалон? Би ли се застоял покрай щанда с порнографията? Би ли злоупотребил с тялото Си по някакъв начин? Би ли се отдал на прелюбодеяния, разврат, пиянство? Би ли изневерил, клюкарствал, разказвал мръсни истории или пък лъгал? Би ли живял в лъжа, а след това да се опитва да проповядва истината? Би ли се опитал да разпространява светлина, докато таи тъмнина в собственото Си сърце? Би ли казал на другите да не прелюбодействат, а след това самият Той да прелюбодейства в скришно?

Трябва винаги да държим пред погледа си тази велика Божия цел - ние, Неговото тяло, да отразяваме честно и чисто онова, което е Той! Преклони сърцето си да бъдеш истинско отражение на Исус Христос, такъв, какъвто е ще разгневиш самия ад. Сатана ще те остави намира, когато наистина си готов да изразяваш Христовата святост. Той няма да притеснява чудотвореца или моралиста.

Би ли построил дом за сираци за Христос? Би ли отишъл в джунглите на Амазонка да проповядваш евангелието? Би ли отишъл в бедняшките квартали из градовете на Америка и прекарал времето си там, посрещайки нуждите на хората? Би ли изцерявал болни и гонил демони? Ще призовеш ли приятелите и съседите си към покаяние? Всичко това е много похвално, но не е най-голямото намерение на нашия Господ. Ако не се превръщаш в истинско отражение на Христос на земята, всичко това са човешки дела и ще изгори в Съда! Библията казва, че мнозина ще дойдат при Него в този ден и ще кажат:

„Господи! Господи! Не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонихме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела?“ (Матей 7:22)

А Христос ще им отговори: „Аз никога не съм ви познавал“ (стих 23)

Кой е човека с видение? Този, който строи велики църкви, който има най-голям бюджет, или който говори пред най-големи тълпи? Не! Това е този, който отразява присъствието на Исус Христос. Видение означава да Го познаваш. Тогава, каквото и да се роди, е било родено от взаимоотношение и наистина отразява Божието сърце.

Днес не виждам много от истинското отражение на Христос на земята. Има много его, много самохвалство, много съревнование и борба за признание. Но много малко от Христос. Пускам си телевизора и ме хваща страх слушайки повечето християнски програми. Жалните апели за пари, грандиозните, скъпи декори, безкрайните разговори... И се питам: „Това ли е най-доброто отражение на Христос, което можем да предложим на света?“

Не е далече времето, когато нещата ще започнат да се разплитат, да се разпадат. Новините ще станат ужасно страховити. Икономиката ще бъде в пълен хаос. А народите на този свят ще треперят от страх. Ние сме на прага на най-зловещото време в историята, когато всичко, което може да се разклати, ще се разклати.

Какво ще има значение тогава, когато всичко наоколо се руши? Някои Божии хора ще стоят сред проектите си и ще плачат и вият! Огромни постройки ще останат празни; паяжините и прилепите ще се нанесат там. А паметниците на постиженията им ще преследват онези, които са ги построили. Онези, които са преследвали успех и просперитет ще бъдат оставени празни и пусти, нямащи вътрешни сили да се изправят пред ужасите, които ще бъдат навсякъде. Онези, които са приели Божиите неща лекомислено, които не желаят да оставят старите си пътища, няма да имат на какво да стъпят в зловерието.

Само едно нещо ще е от значение тогава – познавам ли Христос лично? Отражение ли съм на Него тук, в този тъмен час? Ще бъде ли един от малкото, които ще свидетелстват на полуделия свят, че Христос е над всичко? Ще бъде ли Христовата светлина, когато всичко стане тъмно?

Има ли нещо в сърцето ти, което се отзовава на този призив да изпълниш Божието намерение за този час? Копнееш ли да се превърнеш в истинско отражение на Господ Исус Христос в своето поколение? Има две неща, които първо трябва да бъдат разбрани. Едно от тези неща е Божието дело; другото е нещо, което ние трябва да направим.

1. Не можем да бъдем отражение на Христос докато не сме убедени, че всичко между Бог и нас е чисто!

Трябва веднъж за винаги да разберем какво направи за нас Христос на кръста, задоволявайки Божието сърце. Той завинаги премахна нещото, което бодеше свящото Божие око, така че винаги да имаме право да стоим в присъствието Му. В Божиите очи ние сме приети и няма нито едно нещо в Неговото сърце срещу нас!

Не правете нито една крачка повече без да сте научили действието на Христовата кръв - вие сте напълно опростени! Кръстът ни изчисти в Божиите очи. Ние може и да забравяме това, но Бог - никога. Завесата беше разкъсана, за да ни даде достъп и Бог казваше: "Вие сте приети! Елате смело към трона Ми, защото вече сте мои във Възлюбения ми."

Ако Бог е доволен, защо ние не? Това е въпрос, който трябва да бъде разрешен. Има ли нещо между теб и Небесния ти Баща? Може да кажеш: "Сърцето ми ме обвинява! Казах и извърших неща, които биха огорчили Духа. Чувствам се безполезен и небето е като от месинг." Можеш да отговориш на всичко това: "Но Бог е по-велик от сърцето ми!"

Мразиш ли греховете си? Изповядал ли си ги? Вярваш ли, че чрез Исус "се проповядва на вас опрощение на греховете"? (Деяния 13:38)

Ето къде много християни падат. Те живеят с ненужни страхове и в робство, защото не разбират победата на Кръста. Те са чисти в Божиите очи, абсолютно компенсирани чрез Христовата жертва, но не го знаят. Нищо не може да спре достъпа ни до Него, освен страх и липса на знание. Когато завесата беше раздрана, Бог дойде при теб и мен. Ние влизаме, Той излиза!

Колко невероятно! Ние наскърбяваме Бог, въпреки това Той е разтревожен да ни изчисти в собствените си очи. Грехът беше осъден, а престъплението - премахнато. Бог вече може да каже: "И греховете им (и беззаконията им) няма да помня вече". (Евреи 8:12) Самият Той премахна дистанцията!

Бог не очаква момента, в който да ни припише грях. Вместо това, Той търси начин да ни примири със Себе Си. Той желае да живеем благословието да знаем, че въпроса с греха беше веднъж завинаги разрешен на Кръста.

Кое е това нещо у нас, което привлича Божията благодат в Христос?

Кое е това нещо във нас, което привлича чудесната благодат, милост и прошка? Някакъв вид красота ли е, доброта ли, или пък сила? Или пък е някакъв наш потенциал?

Не! Нашата огромна нужда и абсолютна безпомощност са тези, които привличат благодатта Му. Нашите слабости привличат силата Му. Мизерията привлича благодатта! Нашата най-привлекателна черта за Бог е, че ние сме бедни, безпомощни същества в нужда. Кое привлече Исус към онази сирофинийка? Към слепия, немощния, вдовицата и сирака? Те имаха едно общо нещо – безпомощност. Кое привлича силата и благодатта на Бог? Нашата безпомощност.

Безнадеждното ни положение е описано чрез случката с паралитика в Марк, глава 2:

"Дохождат и донасят при Него един паралитик..." (Марк 2:3)

Ето ви картина на абсолютна безпомощност - човек без нито "йота" сила и мощ. Дори не може да иде сам при Христос. Погледнете още веднъж това слабо, треперещо и безпомощно същество - затворник в собственото си легло. Това сме аз и ти преди още да знаем каквото и да е за Христовата сила.

Исус застана пред този безпомощен човек, донесен при Него през покрива на къщата и дори не спомена физическото му състояние. Господ реши да го заведе в Божието присъствие чист и невинен. Прие го преди да го изцери:

"А Исус, като видя вярата им, каза на паралитика: Синко, прощават ти се греховете." (Марк 2:5)

Каква красива картина на Божията Любов в Исус Христос! Един безпомощен човек, толкова разбит от болестта си, че не можеше дори да хленчи. Не можеше дори да се изповяда. Нямаше какво да предложи на Христос, беше твърде слаб.

Не е чрез добри дела, за да не би някой да се похвали. "Защото сме Негово творение създадени в Христа Исуса..." (Ефесяни 2:10). Фарисеят, с всичките си добри дела, с всичкото си самохвалство, не привлече Божията благодат.

„Колкото повече показност, толкова по-малко дълбочина“ – каза Дж. Б. Стоуни. Но вижте как човешката слабост привлича Христовото състрадание!

Покажете ми Божие дете, което се бори с омразен голям грях, някой, който е смазан под товара на вина и отчаяние, такъв, който се чувства безпомощен и слаб и аз ще му покажа Този, който има изобилна благодат. Където изобилства грехът, благодатта изобилства още повече (виж Римляни 5:20).

Сатана ще излезе срещу такъв човек и ще му намекне, че Бог му е ядосан, че правото му на Божието присъствие е било загубено, че на прага му са гняв и съд, не е така! Всичко, което трябва да направим е да погледнем Божието Агне и в съвършената си безпомощност ще чуем тези утешителни думи: „Сине, дъще, греховете ви са опростени.“

Застанете с вяра в завършеното Божие дело на кръста! Чрез вяра в Него твоите грехове за под Кръвта. Вече живееш от другата страна на завесата. Поставен с Христос в небесни места, приет и обичан, едно с Христос и Отец! Божият гняв срещу теб е бил успокоен. Дадено ти е наследство, вече си повече от победител, живееш и движещ се в Духа. Има кръвна ивица между теб и Сатана, обвинителят ти е бил изхвърлен и изложен на срам. Пълен си с Христовата сила. Задоволяваш изискванията Му относно всичко, което се отнася до живота и светостта. Ти си зеницата на окоето Му, в дланта на ръката Му си. Твоят ум е обновен, ти си помирен с Него, оправдан, осветен и приготвен като невеста. Изваден си от царството на тъмнината в царството на светлината си и си наследник на всичко, което принадлежи на Господ Христос!

Вече не си осъден, защото няма осъждение за онези в Христос (Римляни 8:1). Христос живее в теб, Той ти открива Себе Си! Нито височини, нито дълбочини, нито началства, нито власти, нито хора, нито ангели, нито неща от тази земя, нито от небето могат някога да те отделят от Божията любов към теб чрез Христос! Ти се храниш с Христос – манната. Живееш в Сион – Божието присъствие. Той е твой приятел, твой свещеник, твой адвокат, твой Господ, твой водач.

Вярваш ли, че тези неща са истина? Вярваш ли, че Бог даде тези славни обещания на слаби, безпомощни същества - такива като нас? Опростен и чист ли си в Божиите очи и наистина ли го знаеш? Приемаш ли това, че си приет?

Можеш да станеш истинско отражение на Христос само като заемеш мястото си с Него отдясно на Отец – приет! Всички пречки са премахнати. Не от нас, а от жертвата на Христос! Това е направил Той за нас. Може да Го обичаш и да продължаваш да се чувстваш зле, защото не познаваш приемането!

2. За да се превърнем в истинско отражение на Христос, ние трябва да вземем постелката си и да ходим!

Това е нашата част!

Паралитикът беше опростен и чист в Божиите очи, но все още бе затворник. Беше опростен от всичките си грехове, но все още слаб. Познаваше Христос като освободител, но не и като източник!

Не е достатъчно да си опростен инвалид, освободен затворник. Има нещо, което трябва да направим. Работата на Христос е да ни очисти пред Бог, а нашата работа е да станем и да ходим! Трябва да стигнем отвъд освобождението от греховете в свободата на Неговите възможности.

"Кое е по-лесно, да река на паралика: Прощават ти се греховете, или да река: Стани, вдигни постелката си и ходи? Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (казва на паралика): Тебе казвам: Стани, вдигни си постелката и иди у дома си." (Марк 2:9-11)

Човекът не се изправи със собствените си сили; Христос му даде сила. Без Христос не можем да направим нищо. Ставаме победители само чрез Неговата мощ. Позната ни е като силата на Святия Дух!

Христос каза на мъжа: "Ще те направя пример за силата Ми над греха! Където си бил най-слаб, там ще станеш най-силен. Онова, което те беше превърнало в затворник, ще го вземеш и ще го носиш. Ще победиш самото нещо, което те държеше прикован."

Духовен инвалид не може да бъде истински образ на Исус Христос. Трябва да живеем живот в пълната сила и победа, свободни от връзките на греха. Всеки християнин слабостите си. Знаем местата, на които сме уязвими, а Сатана ни казва, че винаги ще бъдем слаби на тези места и един ден там ще бъдем победени.

Но не! Чрез неговата великолепна сила, Бог може да ни направи силни на най-слабите ни места. Това има предвид Словото когато казва, че Неговата сила ни направи свършени в нашите слабости.

Има ли нещо, което ти пречи? Грях, слабост, неразрешен вътрешен спор? Пречката трябва да си отиде! Затворническата врата трябва да се отвори. Не може повече да стоиш прикован на леглото на провала. Трябва да си не само опростен, но и освободен!

Какво ще направи Господ? Как ще ни вдигне от това легло? Той ще ни даде цялата сила от която се нуждаем, за да победим и да ходим в абсолютно освобождение! Трябва да спрем да говорим за тази сила, като че е някакво тайнствено, непонятно нещо, което трябва да бъде разбрано.

Ние сме присаден клон в Лозата - Христос. Същата сила, която е у Него, действа и у нас. Същият Дух, който оживи Него, оживява и нас. На същото онова място, на което той седи - от дясно на Бог, седим и ние чрез вяра, в Духа. Как знаем, че греховете ни са простени ли? Само чрез вяра! Трябва да повярваме на Божието Слово относно това, и когато го направим, получаваме велик мир.

Така действа силата Му. Трябва да повярваме в думите Му, че Неговата сила действа у нас, карайки ни да правим и да желаем онова, което Му носи радост! И тази сила е възможна само чрез вяра. Трябва да приемем нашите слабости с вяра, че Той ще ни помогне да извършим онова, което е заповядал.

Паралитикът, който стана, вървя и вдигна постелката си, е типа вярващ, който победи греха!

Какъв израз на Христовата сила само беше този човек. Каква надежда само трябва да е дал той на всички онези, които бяха без надежда и в нужда. Не се ли стреми Бог към това и днес? Не търси ли Той победители, които ще бъдат примери за света, показвайки на това зло поколение как Христос е в състояние напълно да освобождава от властта на греха? Грешниците трябва да виждат вярващи, които живеят над похотите и удоволствията на този свят. Мъже, които обичат жените си и са им верни; жени, които не изневеряват, а са добри майки и домакини; млади хора, които живеят в чистота и се разграничават от мръсотията.

Ние имаме достатъчно „най-бързо растящи църкви в страната“. Имаме дейни християни, вършещи подвизи. Имаме достатъчно евангелски радиа и телевизии. Имаме достатъчно кампании, концерти и евангелизации. Имаме достатъчно борци против аборта и моралисти. Имаме повече от достатъчно планове, проекти, програми, семинари, книги, дискове, касетки, списания и бюлетини.

Обаче онова, от което нямаме достатъчно, са християни, които наистина показват кой точно е Господ Исус Христос. Има липса на такива, за които можем да кажем: "Ето един християнин, в когото наистина се вижда кой е Исус Христос! Ето един, който не продава нищо, не рекламира нищо, не доказва нищо, освен Христос - възкресен и прославен! Ето един брат, една сестра, която блести с красотата и простотата на Господ Исус Христос! Ето един, който има онова, което аз бих искал да имам - действителност, която не може да се отрече!"

Това трябва да се превърне в единствената цел живота ни! Да изпълним Божието намерение - да бъдеш свидетел, който изразява целостта и пълнотата на Христос!

Когато се изправя пред Съдийското място на Христос, аз ще бъда съден според един критерий: „Как изразих Христос в света? Какво каза живота ми на света за онова, което беше Христос? Показал съм Христос чрез омърсяване, компромиси, срам ли? Можеше ли грешника да види побеждаващ Христос в мен? Или не им показах нищо от пълнотата, радостта, победата на Господ Христос?"

Ще се изправиш ли пред Него да се похвалиш колко много души си спечелил? Или в какви страхотни проекти си бил замесен? На колко много хора си проповядвал? Как си се борил с аборта? Бог е по-заинтересован от онова, в което си се превърнал, което си, отколкото от онова, което си направил. Имал ли си ден, в който си извършил повече неща, повече велики дела, но си прекарал много малко време в истинско единство с Христос?

Била ти е обещана сила отгоре. Приеми я! Ти можеш да бъдеш това истинско отражение на Христос, ако повярваш следното.

1. Пролянатата кръв на Христос те умива напълно в Божиите очи.
2. Всичко, което е могло да се изправи срещу теб и да те обвини, е било премахнато.
3. Бог никога не е губил удовлетворението Си в Христос и никога няма да загуби удовлетворението Си от теб в Христос
4. Чрез Кръста Си Христос премахна всичко, което стоеше между теб и Бог и нищо не може да ви раздели отново.
5. Божествената Му сила ти е била дадена дори по-сигурно, отколкото беше дадена на парализирана.
6. Бог е видял твоите слабости, безпомощността ти и казва: „Ще я ударя, унищожа, победя, ще направя всичко необходимо да я премахна и да те направя по-велик от онова, което преди те осакатяваше.“
7. Силата Му ще ти се даде където си най-слаб и ще станеш най-силен в тази сфера. Ще носиш онова, което преди носеше теб!
8. Най-голямото желание на Христос за теб е това Той Самия да свети чрез теб, превръщайки те в красиво отражение на онова, което е Той наистина!
9. Трябва да живеем в пълна зависимост от Христос. Добрият самарянин сложи ранения мъж на „собственото си добиче“. Това ни е най-трудно да научим – Христос трябва да ни свали от собствените ни крака и да ни качи на „неговото добиче“. Повечето от нас харесват изляното вино и масло, но не бихме яхнали добичето! По-скоро бихме ходили със собствени сили!
10. Има един избор, а не два! Трябва да бъдем в непрестанна връзка с Христос! Това често е цитирано погрешно „Мария избра по-добрата част“, като че имаше два избора. Не! Ето така е: „Мария избра добрата част“ – останалото беше идея на Марта!
11. Щом ние сме Неговата невяста, а Той идва скоро, не трябва ли най-голямата ни цел да е привързаност към Него? Не сила, а любов!

Христос трябва да бъде в състояние да каже: „Ето един мой приятел.“

„Сърцето на мъжа ѝ уповава на нея...“ (Притчи 31:11)

Може ли Господ да уповава на теб да бъдеш Негово отражение, да вършиш Неговата воля?

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1984 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God's Intention For This Midnight Hour](#) / [Божието намерение за този среднощен час](#)